

Πέτρος Μάρκαρης
Ληξιπρόθεσμα δάνεια
Κεφάλαιο 17

Η πρώτη μου δουλειά, μόλις μπαίνω στο γραφείο, είναι να πάρω τον Σταθάκο.

«Μόλις βγήκε, κύριε αστυνόμε» μου λέει ένας από τους βοηθούς του. «Πήγε στο αρχηγείο για τις δηλώσεις. Ξέρετε, για τη σύλληψη» προσθέτει με τσάκισμα στη φωνή του, που του το μετέδωσε ασφαλώς ο Σταθάκος.

My first job, as soon as I get into the office, is to call Stathakos.

“He just went out, Mister Detective,” one of his assistants tells me. “He went to headquarters for the statements. You know, for the arrest,” he adds with a cutting tone in his voice, which Stathakos certainly transmitted to him.

Çaki

pocket knife, penknife

τσάκισμα το [tsákizma] **O49** : I. (οικ.) η ενέργεια του τσακίζω. **1α.** συντριβή, σπάσιμο: *Το ~ της βάρκας / του ποδιού.* || ~ της ελιάς, στούμπισμα. **β.** καταπνίξη, κατανίκηση: *Το ~ της ανταρσίας / του εγωισμού.* **γ.** (μτφ.) καταβολή σωματικών ή ψυχικών δυνάμεων: *Το ~ του οργανισμού / του κορμιού / των νεύρων.* **2.** δίπλωμα: *Το ~ μιας κόλας χαρτιού.* **II.** (πληθ.) **α.** κουνήματα στο χορό. **β.** νάζια, καμώματα. **III.** (μουσ., λαϊκοτρ.) επωδος, γύρισμα₂. [μσν. τσάκισμα < τσακισ- (τσακίζω) -μα]

τσακίζω [tsakízo] -ομαι **P2.1** : (οικ.) **IIα.** κομματιάζω κτ. με βίαιο τρόπο· συντριβώ: *Ο άνεμος έριξε τη βάρκα στα βράχια και την τσάκισε. Το αεροπλάνο έπεσε στο βουνό και τσακίστηκε. Ο δυνατός αέρας τσάκισε τα κλαδιά των δέντρων.* || ~ τις ελιές, σπάω, στούμπίζω. **ΠΑΡ** Η γλώσσα* κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει. **β.** τραυματίζω κτ. ή κτ. σοβαρά, το(ν) χτυπώ: *Έπεσε από τη σκάλα και τσακίστηκε / τσάκισε τα πόδια του.* || (απειλή) *Θα σου τσακίσω τα πλευρά!* **γ.** νικώ κτ. και τον καταστρέφω ολοκληρωτικά· συντριβώ: *Ο Βουλγαροκτόνος τσάκισε το βουλγαρικό στρατό.* || καταπνίγω: *Οι άρχοντες τσάκισαν την εξέγερση των δουλοπαροίκων.* **2.** (μτφ.) **α.** βασανίζω, ταλαιπωρώ κτ. σωματικά ή ψυχικά: *Τον τσάκισε στο ξύλο, τον έδειρε πολύ.* (απειλή) *Φύγε, γιατί θα σε τσακίσω. Τον τσάκισαν τα βάσανα / οι στενοχώριες. Είναι ένας άνθρωπος τσακισμένος από τις κακουχίες της αιχμαλωσίας. Ο θόρυβος σου τσακίζει τα νεύρα, σου τα σπάει.* || βασανίζομαι, ταλαιπωρούμαι: *Τσάκισε από τα βάσανα. Τσάκισαν τα νεύρα του από τις στενοχώριες, έσπασαν.* **β.** για άτομο που αρχίζει να γερνά: *Τσάκισε απότομα / πρόωρα. Τσάκισε πολύ στο πρόσωπο, ρυτίδωσε.* **γ.** (παθ.) καταβάλλω μεγάλη προσπάθεια για να πετύχω κτ.: *Τσακίστηκε να μας περιποιηθεί / να μας εξυπηρετήσει.* || (υβρ.) όταν απαιτούμε τη γρήγορη εκτέλεση μιας προστάγης: *Τσακίσου και φύγε / και έλα! Να τσακίστες να φέρεις τα ψώνια!* **II.** (για φύλλα χαρτίου) διπλώνω: *~ την εφημερίδα στα δύο / στα τέσσερα.* [μσν. τσακίζω ίσως < τσακ (ηχομμ.) -ίζω ή < μσν. τσακ(ί) σπαστός σουγιάς (< τουρκ. çaki από τα περσ.) -ίζω]

Κλείνω το τηλέφωνο μετέωρος, γιατί δεν ξέρω πώς να προχωρήσω. Δεν έχει νόημα να πάρω τον Γκίκα, θα είναι κι αυτός στη συνέντευξη τύπου. Διστάζω να κάνω κάποιο βήμα, γιατί μπορεί να μου βγει ανάποδα, αφού δεν ξέρω τα αποδεικτικά στοιχεία που οδήγησαν στη σύλληψη του μπάτλερ.

I hang up the telephone in a precarious state, because I don't know how to proceed. It doesn't make any sense for me to call Gikas, he will also be in the press conference. I hesitate to take any step, because it may come out wrong for me, since I don't know the evidence that led to the arrest of the butler.

I decide to clench my teeth and to wait for the developments. I turn on the television and I wait, because the first thing that is burning me is to learn details about the arrest. I tune in during the ads, which fortunately don't last very long. In a little while the caption "breaking news" comes out and the presenter appears.

Αποφασίζω να σφίξω τα δόντια μου και να αναμείνω τις εξελίξεις. Ανοίγω την τηλεόραση και περιμένω, γιατί το πρώτο που με καίει είναι να μάθω λεπτομέρειες για τη σύλληψη. Πέφτω πάνω σε διαφημίσεις, που ευτυχώς δεν κρατάνε πολύ. Σε λίγο βγαίνει η λεζάντα «Έκτακτο Δελτίο» και εμφανίζεται ο παρουσιαστής.

Προς μεγάλη μου έκπληξη, βλέπω μόνο τον αρχηγό και τον Σταθάκο. Ο Γίκας δεν είναι μαζί τους, συνεπώς αφρίζει στο γραφείο του επειδή δεν τον παίζουν. Τις δηλώσεις τις κάνει ο αρχηγός. Ο Σταθάκος κάθεται αμίλητος δίπλα του, σαν φουντωμένη γλάστρα που θεωρεί ότι ο αρχηγός τού κλέβει την παράσταση.

To my great surprise, I see only the chief and Stathakos. Gikas is not with them, ergo foaming at the mouth in his office because they don't put him on the air. The chief makes the statements. Stathakos is seated silently next to him, like an overflowing flowerpot who considers that his Chief is stealing the show.

Essentially, it doesn't have to do with an interview but with an announcement. The chief does not make a formal statement about an arrest. He limits himself to stating that they have someone under arrest and they are interrogating him, because incriminating evidence emerged at his expense.

Στην ουσία δεν πρόκειται για συνέντευξη αλλά για ανακοίνωση. Ο αρχηγός δεν κάνει επίσημα λόγο για σύλληψη. Περιορίζεται να δηλώσει ότι έχουν κάποιον υπό κράτηση και τον ανακρίνουν, γιατί προέκυψαν ενοχοποιητικά στοιχεία εις βάρος του.

«Δηλαδή, μπορούμε να κάνουμε λόγο για σύλληψη;» ρωτάει η Χαριτοπούλου, μια σαραντάρα, έμπειρη δημοσιογράφος, που προσπαθεί να εκμαιεύσει μια πιο καθαρή δήλωση.

«Όχι, γιατί δεν έχει περατωθεί ακόμα η προανάκριση» της απαντάει ο αρχηγός.

«Πάντως, τα στοιχεία είναι ιδιαιτέρως επιβαρυντικά» πετάγεται ο Σταθάκος, που δεν μπορεί να ελέγξει την ακράτειά του.

“In other words, can we talk about an arrest?” asks Haritopolou, a forty-year-old, experienced journalist, who is trying to elicit a more clear (clean) statement.

“No, because the preliminary investigation is not yet finished” the chief answers her.

“However, the evidence is particularly incriminating” intervenes Stathakos, who cannot bridle his intemperance.

The chief casts him a cross glance, but he avoids commenting on his statement, clearly in order for it to not appear that they disagree. I catch sight of Sotiropoulos, who is standing in a corner, in his characteristic blasé manner. He does not take part in the discussion, but it is apparent that he is waiting for the right moment to go on the attack.

Ο αρχηγός του ρίχνει ένα λοξό βλέμμα, αλλά αποφεύγει να σχολιάσει τη δήλωσή του, προφανώς για να μη φανεί ότι αντιφάσκουν. Το μάτι μου πιάνει τον Σωτηρόπουλο, που στέκεται σε μια γωνία, με το γνωστό μπλαζέ ύφος του. Δε συμμετέχει στη συζήτηση, αλλά είναι φανερό ότι περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να περάσει στην επίθεση.

«Μπορείτε να μας πείτε ποια είναι τα επιβαρυντικά στοιχεία;» ρωτάει η δημοσιογράφος, που πάντα φοράει ροζ, αλλά σήμερα είναι στα κίτρινα.

«Μόλις τελειώσει η προανάκριση, θα έχετε πλήρη ενημέρωση» επιμένει ο αρχηγός.

“Can you tell us what the incriminating elements are?” asks the journalist, who always wears pink, but today she is in yellow.

“Just as soon as the preliminary examination is over, you will have a full update,” insists the chief.

At this moment Sotiropoulos attacks. “In other words, Mr. Chief, you are saying to us that there is a suspect, but there is not an arrest. You’re telling us that there is evidence, especially incriminating in fact, according to the director of the anti-terrorism unit, but you can’t announce it to us. On the other hand, there is no organization that has undertaken responsibility for the two alleged terrorist acts”. The last phrase he says with the word “alleged” highlighted.

Εκεί πάνω εφορμά ο Σωτηρόπουλος. «Δηλαδή, κύριε αρχηγέ, μας λέτε ότι υπάρχει ύποπτος, αλλά δεν υπάρχει σύλληψη. Μας λέτε ότι υπάρχουν στοιχεία, ιδιαίτερος επιβαρυντικά μάλιστα, σύμφωνα με τον διευθυντή της Αντιτρομοκρατικής, αλλά δεν μπορείτε να μας τα ανακοινώσετε. Από την άλλη, δεν υπάρχει οργάνωση που να έχει αναλάβει την ευθύνη για τις δύο υποτιθέμενες τρομοκρατικές ενέργειες». Την τελευταία φράση τη λέει με το «υποτιθέμενες» υπογραμμισμένο.

«Συμφωνώ ότι συνήθως υπάρχει προκήρυξη της τρομοκρατικής οργάνωσης» του απαντάει ο αρχηγός. «Αλλά αυτό δεν είναι κανόνας. Σε κάποιες περιπτώσεις δεν υπάρχει οργάνωση που αναλαμβάνει την ευθύνη ή η δήλωση έρχεται πολύ αργότερα».

«Υπάρχει ωστόσο μια υπογραφή που αφήνει ο δολοφόνος πάνω στα θύματά του».

“I agree that usually there is a proclamation of the terrorist organization,” the chief answers. “But that is not the norm. In some cases, there is not an organization that takes responsibility, or the statement comes much later”.

“There is however a signature which the killer leaves on his victims”.

This is new evidence and a murmur spreads among the journalists. “What kind of signature?” asks Haritopolou.

“A Latin “D” that is pinned on his victims,” clarifies Stathakos.

“And what does this “D” mean?” Asks the journalist in yellow.

The chief takes initiative again. “We don’t know yet. We hope it will emerge from the preliminary investigation”.

Αυτό είναι καινούργιο στοιχείο και ένα σούσουρο διαχέεται ανάμεσα στους δημοσιογράφους. «Τι είδους υπογραφή;» ρωτάει η Χαριτοπούλου.

«Ένα λατινικό “D”, που καρφιστώνει στα θύματά του» διευκρινίζει ο Σταθάκος.

«Και τι σημαίνει αυτό το “D”;» ρωτάει η δημοσιογράφος με τα κίτρινα.

Ο αρχηγός ξαναπαίρνει την πρωτοβουλία. «Δεν το ξέρουμε ακόμα. Ελπίζουμε να προκύψει από την προανάκριση».

Ο Σωτηρόπουλος έχει έτοιμη, ωστόσο, τη δεύτερη ομοβροντία του. «Όσπου να ξεκαθαρίσετε αυτό το “D”, μπορείτε να μας πείτε αν αληθεύει ότι δύο Άγγλοι αστυνομικοί συνδράμουν στις έρευνες;»

Sotiropoulos has ready, however, his second fusillade. “Until you clear up this “D”, can you tell us if it is true that two English police are assisting in these investigations?”

“We requested the contribution of the English Police because the second victim is English”.

“I ask, because the English are usually in favor of a quick arrest. They hold the view that first you convict them and after you try them. (put them on trial). So they also did with the IRA, and their mistakes came out years later”.

«Ζητήσαμε τη συνδρομή της αγγλικής αστυνομίας επειδή το δεύτερο θύμα είναι Άγγλος».

«Πρωτό, γιατί οι Άγγλοι είναι συνήθως υπέρ των γρήγορων συλλήψεων. Είναι της θεωρίας ότι πρώτα καταδικάζεις και μετά δικάζεις. Έτσι έκαναν και με τον IRA, και τα λάθη τους βγήκαν στη φόρα μετά από χρόνια».

Ο αρχηγός θεωρεί σκόπιμο να μην μπει σ' αυτή τη συζήτηση με τον Σωτηρόπουλο. «Λοιπόν, παιδιά, τα είπαμε όλα» λέει στους υπόλοιπους δημοσιογράφους. «Μόλις έχουμε νεώτερα, θα σας ενημερώσουμε».

Ο Σωτηρόπουλος μένει αναποφάσιστος, σαν να θέλει να ρωτήσει κάτι ακόμα, μετά γυρίζει και βγαίνει τελευταίος από την αίθουσα, όπως το συνηθίζει.

The chief considers it expedient to not enter into this discussion with Sotiropoulos. “So, guys, we have said everything” he says to the other journalists. “Just as we have an update, we will inform you (pl.)”

Sotiropoulos remains undecided, as though he wanted to ask something more, after he turns and he leaves the hall last, as usual.

I turn off the television and I call Koula, the secretary of Gikas. “Koula, can I go up?”

“Of course. He’s inside. Alone,” she answers me, which means that he is boiling from his misfortune.

When I enter his office, Gikas looks up and says to me dryly, “As you can see, I have missed my opportunity”. (lit. I have been left out of the bridal chamber”).)

“How come they did not invite you?”

Κλείνω την τηλεόραση και παίρνω την Κούλα, τη γραμματέα του Γκίκα. «Κούλα, μπορώ ν' ανεβώ;»
«Βέβαια. Είναι μέσα. Μόνος του» μου απαντάει, που σημαίνει ότι βράζει από το κακό του.
Όταν μπαίνω στο γραφείο του, ο Γκίκας σηκώνει το βλέμμα και μου λέει ξερά. «Όπως βλέπεις, είμαι εκτός νυμφώνος».
«Πώς και δε σας κάλεσαν;»

«Προφανώς ήταν εντολή υπουργού να κάνει τις δηλώσεις ο αρχηγός αυτοπροσώπως, για να έχουν περισσότερο βάρος».

«Ξέρετε ποια είναι τα επιβαρυντικά στοιχεία;»

«Ανακάλυψαν πέντε εμβάσματα των δέκα χιλιάδων ευρώ μέσα σε μια εβδομάδα, στο λογαριασμό αυτού του Μπιλ Οκάμπα, στην Κεντρική Τράπεζα».

“Apparently, it was an order of the minister that the chief himself make the statements, in order that they carry more weight”.

“Do you know what the incriminating evidence is?”

“They discovered five transfers of ten thousand euros within one week, into the account of Bill Ocamba, at the Central bank”.

«Από διαφορετικούς εντολείς;»

«Όχι, από τον ίδιο. Αυτός που έκανε τα εμβάσματα, τα έστελνε επίτηδες ανά δέκα χιλιάδες, γιατί ποσά μέχρι δέκα χιλιάδες δε δηλώνονται στην Αρχή Ξεπλύματος Μαύρου Χρήματος».

«Και ποιος ήταν ο εντολέας;»

«Αυτό δεν το ξέρω ακόμα».

«Ο μπάτλερ τι λέει;»

Ο Γκίκας σηκώνει τους ώμους του. «Αυτό που θα έλεγε ο καθένας στη θέση του: ότι δεν ξέρει ποιος του τα έστειλε και πώς βρέθηκαν στο λογαριασμό του».

«Υπάρχουν κι άλλα επιβαρυντικά στοιχεία;»

“From different orders?” (εντολές)

“No, from the same. He who was doing the transfers, was sending them deliberately in units of ten thousand, because amounts of up to ten thousand are not declared to the authority for the laundering of money on the black market”.

“And who was the one who made the orders?”

“That I don’t know yet”.

“What is the butler saying?”

Gikas shrugs his shoulders. “What anybody in his position would say: that he doesn’t know who sent the money, and how it appeared in his account”.

“Is there also other incriminating evidence?”

«Μια ξένη τρίχα που βρέθηκε πάνω στα ρούχα του Ζησιμόπουλου. Έκαναν τεστ DNA και βρήκαν ότι ήταν αυτού του μπάτλερ, του Οκάμπα».

«Ελάτε τώρα. Ο άνθρωπος φρόντιζε τον Ζησιμόπουλο, του βούρτσιζε τα ρούχα, τα σιδέρωνε, τα κρεμούσε. Είναι τόσο απίθανο να έπεσε μια τρίχα του πάνω τους;»

«Θεωρούν ότι έπεσε κατά τη διάρκεια του φόνου, επειδή τη βρήκαν στην πλάτη του πουκάμισου που φορούσε ο Ζησιμόπουλος».

“A strange hair that was found on the clothes of Zisimopoulos. They did a DNA test and they found that the hair is that of the butler, of Ocamba”.

“Come on now. The man was taking care of Zisimopoulos, he was brushing his clothes, he was ironing and hanging them. Is it so improbable that one of his hairs fell on them?”

“They consider that it fell during the murder because they found it on the back of the shirt which Zisimopoulos was wearing”.

